

Sygn. akt I C 1728/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział I Cywilny

Przewodniczący: SSO Katarzyna Gawecka

Protokolant: st. sekr. sąd. Maria Kaczmarek

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2014 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa

A. K.

przeciwko

S. A.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego S. A. na rzecz powódki A. K. kwotę 170.519,26 zł (sł.: sto siedemdziesiąt tysięcy pięćset dziewiętnaście złotych 26/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 listopada 2012r. do dnia zapłaty;
- w pozostałym zakresie powództwo oddala;
- koszty postępowania stosunkowo rozdziela pomiędzy stronami, obciążając nimi pozwanego w 58 % a powódkę w 42 % i z tego tytułu zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 12.770 zł (dwanaście tysięcy siedemset siedemnaście złotych);
- wyroкови w punktach 1 i 3 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/-/SSO Katarzyna Gawecka

UZASADNIENIE

Powódka A. K. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego S. A. kwoty 295.988,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 3 listopada 2012r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 7.200,00 zł.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 30 grudnia 2012r. wraz z synem Ł. K. (1) zawarła z pozwanym, w formie aktu notarialnego, umowę przedwstępną sprzedaży, na podstawie której pozwany zobowiązywał się sprzedać (w części również w imieniu swej niepełnoletniej córki) powódce i jej synowi udziały po 1/2 własności nieruchomości stanowiącej działkę nr (...), położoną w B., dla której Sąd Rejonowy w Śremie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Strony powyższej umowy przyjęły, że umowa przyrzeczona zostanie zawarta najpóźniej dnia 15 stycznia 2012r. Cena sprzedaży została ustalona na kwotę 327.824,23 zł, przy czym kwotę 115.000,00 zł, stanowiącą zadatek, powódka – według jej twierdzeń – zapłaciła pozwanemu przed zawarciem umowy. Pozostała część ceny miała zostać uiszczona przez powódkę i jej syna poprzez spłatę kredytu hipotecznego pozwanego. Powódka podniosła również, że pomimo upływu ustalonego terminu pozwany nie przystąpił do umowy przedwstępnej. Do czasu odstąpienia od umowy w

dniu 24 października 2012r. powódka miała wpłacić na rachunek bankowy pozwanego, w celu spłaty ww. kredytu, łączną kwotę 3.760,00 zł oraz bezpośrednio na rachunek Banku (...) kwotę w łącznej wysokości 43.805,82 zł. Ponadto powódka miała ponieść koszty pośrednictwa w kwocie 1.000 zł, koszty zawarcia umowy przedwstępnej w kwocie 1.695,68 zł oraz koszty sporządzenia protokołu niestawiennictwa w kwocie 260,76 zł. Powódka wskazała, że domaga się zwrotu powyższych kwoty z podwyższeniem zadatku do podwójnej wysokości, jak również zwrotu nakładów w wysokości 15.466,57 zł, jakie miała ponieść na remont objętej umową nieruchomości.

Pozwany nie wniósł odpowiedzi na pozew oraz nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 grudnia 2010r. powódka A. K. wraz ze swym synem Ł. K. (1) zawarła z pozwanym S. A., w formie aktu notarialnego, umowę przedwstępną sprzedaży, na podstawie której pozwany zobowiązywał się sprzedać na rzecz powódki i Ł. K. (1) po 1/2 udziału we własności nieruchomości stanowiącej działkę nr (...), położoną w B., zabudowanej domem mieszkalnym o powierzchni około 150 m², dla której Sąd Rejonowy w Śremie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Pozwany nie był wyłącznym właścicielem ww. nieruchomości. Posiadał udział 3/4 jej własności, zaś w pozostałej części właścicielką była jego małoletnia córka N. A.. W § 7 umowy pozwany zobowiązał się jednak do przedłożenia najpóźniej do dnia zawarcia umowy przyrzeczonej prawomocnego postanowienia właściwego sądu zezwalającego mu na dokonanie czynności przekraczającej zwykły zarząd majątkiem córki poprzez zbycie przedmiotowego udziału we własności nieruchomości. Strony ustaliły, że umowa przyrzeczona zostanie zawarta najpóźniej w dniu 15 stycznia 2012r. Cena sprzedaży została ustalona – na dzień 30 grudnia 2010r. – na kwotę 327.824,23 zł, z czego 115.000,00 zł stanowił zadatek, a pozostała część równoważyła kwotę 66.649,20 CHF (według kursu NBP z dnia 30 grudnia 2010r.) W § 4 umowy zaznaczono również, że na poczet ceny kupna A. K. i Ł. K. (1) zapłacili pozwanemu – proporcjonalnie do nabywanych udziałów – kwotę 60.000,00 zł tytułem zadatku, co pozwany potwierdza. Pozostałą część ceny kupna przyrzekający kupić zobowiązali się zapłacić pozwanemu w następujący sposób:

- kwotę 55.000,00 zł w dniu zawarcia umowy przedwstępnej ze środków własnych,

- kwotę wynikającą z harmonogramu spłaty kredytu hipotecznego pozwanego w (...) Bank S.A. w W. (66.649,20 CHF), stanowiącego załącznik do umowy przedwstępnej, na rachunek bankowy pozwanego nr (...), ze środków własnych lub przyznanego kredytu bankowego, w 13 ratach miesięcznych, płatnych do 30 – tego dnia każdego miesiąca, począwszy od 30 grudnia 2010r. do 30 grudnia 2011r.

Dowód: wypis aktu notarialnego k. 7-11.

Pomimo, że nabywcą przedmiotowej nieruchomości, obok A. K., miał być również jej syn Ł. K. (1), w rzeczywistości koszty związane z ww. umową przedwstępną ponosiła wyłącznie powódka (w tym ze środków uzyskanych ze sprzedaży mieszkania).

Dowód: zeznania świadka M. K., zeznania świadka Ł. K. (1), zeznania powódki A. K. – w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 18 lutego 2014r. k. 142.

W dniu zawarcia umowy powódka zapłaciła pozwanemu kwotę 60.000,00 zł tytułem zadatku. Poniosła też koszty związane ze sporządzeniem aktu notarialnego (wynagrodzenie, opłaty sądowe, podatek) w łącznej kwocie 1.695,68 zł. W dniu zawarcia umowy przedwstępnej przedmiotowa nieruchomość została powódce wydana.

Dowód: wypis aktu notarialnego k. 7-11, zeznania świadka S. P., zeznania świadka M. K., zeznania świadka Ł. K. (1), zeznania powódki A. K. – w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 18 lutego 2014r. k. 142.

W celu zakupu nieruchomości powódka poniosła również koszty wynagrodzenia pośrednika w handlu nieruchomościami w wysokości 1.000,00 zł.

Dowód: zeznania powódki A. K. – w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 18 lutego 2014r. k. 142, faktura VAT (...) k. 25.

Po zawarciu umowy przedwstępnej, powódka tytułem spłaty kredytu bankowego w niej wskazanym uiściła bezpośrednio konto pozwanego łącznie kwotę 3.760,00 zł.

Dowód: zeznania świadka M. K., zeznania świadka Ł. K. (1), zeznania powódki A. K. – w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 18 lutego 2014r. k. 142, dowody wpłat oraz potwierdzenie przelewu k. 17, 18.

Po zawarciu umowy przedwstępnej powódka na dłuższy czas utraciła kontakt z pozwanym. W międzyczasie powstały znaczne zaległości w spłacie kredytu bankowego zabezpieczonego hipoteką na nieruchomości objętej umową przedwstępną – pozwany nie wpłacił przekazanych mu przez powódkę kwot na poczet zobowiązania kredytowego. W związku z tą sytuacją powódka, w dniu 22 października 2012r. zawarła z Bankiem (...) S.A.w W.umowę ugody nr (...), na podstawie której zobowiązała się do samodzielnej spłaty przedmiotowych zobowiązań. Wcześniej, w dniu 29 września 2011r. powódka poręczyła wobec ww. Banku spłatę zobowiązań wynikających z umowy kredytowej nr (...)z dnia 24 lipca 2006r. oraz związanej z nią umowy ugody nr (...) z dnia 29 września 2011r.

Dowód: zeznania świadka M. K., zeznania świadka Ł. K. (1), zeznania powódki A. K. – w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 18 lutego 2014r. k. 142, poręczenie k. 118, umowa ugody k. 72-73.

Obok kwoty uiszczonej bezpośrednio na konto pozwanego, tytułem spłaty jego kredytu bankowego, powódka do dnia 15 października 2012r. uiściła łącznie kwotę 43.802,85 zł.

Dowód: zeznania świadka M. K., zeznania świadka Ł. K. (1), zeznania powódki A. K. – w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 18 lutego 2014r. k. 142, potwierdzenia przelewu i dowody wpłat k. 19-24.

Pozwany nie przystąpił do zawarcia przyrzeczonej umowy sprzedaży nieruchomości. Ostatni termin zawarcia umowy został mu wyznaczony przez powódkę na dzień 1 lutego 2012r. W związku z nieobecnością pozwanego w tym dniu, przed notariuszem S. P. sporządzony został protokół stawiennictwa jednej i niestawiennictwa drugiej ze stron, którego koszt w wysokości 260,76 zł poniosła w całości powódka.

Dowód: zeznania świadka M. K., zeznania świadka Ł. K. (1), zeznania powódki A. K. – w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 18 lutego 2014r. k. 142, protokół k. 14-15.

W związku z brakiem reakcji pozwanego na wezwania do zawarcia umowy przyrzeczonej, powódka oraz jej syn Ł. K. (1), działając przez pełnomocnika, pismem z dnia 24 października 2012r., doręczonym pozwanemu w dniu 29 października 2012r. oświadczyli, że odstępują od umowy przedwstępnej oraz wzywają pozwanego do zapłaty na swoją rzecz, do dnia 2 listopada 2012r., kwoty 295.988,40 zł.

Dowód: zeznania świadka M. K., zeznania świadka Ł. K. (1), zeznania powódki A. K. – w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 18 lutego 2014r. k. 142, pismo pełnomocnika powódki z dnia 24.10.2012r. wraz z dowodem doręczenia k. 40-41.

Dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał za w pełni wiarygodną treść zeznań świadka S. P.. Omawiana wypowiedź procesowa była logiczna i spójna. Nie podważa jej fakt nie pamiętania przez świadka wszystkich szczegółów dotyczących zawarcia umowy przez strony. Sytuacja taka jest naturalna w związku ze sporządzaniem przez niego dużej ilości aktów notarialnych w innych sprawach. Wskazać w tym miejscu należy, że podany przez świadka sposób zawierania umowy, w tym dokonywania przez strony wzajemnych rozliczeń odpowiada wiedzy i doświadczeniu życiowemu Sądu w zakresie sporządzania aktów notarialnych w podobnych sprawach.

Sąd uznał również za wiarygodną treść zeznań świadków M. K.i Ł. K. (1), jak również powódki A. K.w zakresie faktu zawarcia umowy przedwstępnej, korzystania w tym zakresie z własnych środków pieniężnych powódki, uiszczenia przez powódkę na rzecz pozwanego zadatku w wysokości 60.000,00 zł (w dniu zawarcia umowy przedwstępnej),

uiszczenia łącznej kwoty 47.562,85 zł w celu spłaty kredytu bankowego pozwanego, nie przystąpienia pozwanego do zawarcia umowy przyrzeczonej oraz poniesienia kosztów związanych z umową przedwstępną, pośrednictwem w handlu nieruchomościami i sporządzeniem protokołu niestawiennictwa pozwanego. Wskazać należy w tym miejscu, że w powyższym zakresie omawiane wypowiedzi procesowe były zbieżne z treścią dokumentów. Sąd uznał natomiast za niewystarczającą moc dowodową powódki i ww. świadków w zakresie dotyczącym uiszczenia przez powódkę, w dniu 30 grudnia 2010r. pozostałej części zadatku w kwocie 55.000,00 zł. Za taką oceną przemawiał m.in. oczywisty interes prawny powódki oraz powiązanych z nią rodzinnie świadków w uzyskaniu korzystnego dla strony powodowej rozstrzygnięcia. Przede wszystkim należy jednak wskazać, że podawane w treści omawianych zeznań okoliczności dotyczące wręczenia przedmiotowej kwoty pieniężnej budziły wątpliwości Sądu. W szczególności nielogicznym byłoby, jak wskazywali ww. świadkowie, przekazywanie pozwanemu kwoty 55.000,00 zł jeszcze w kancelarii notarialnej i nie potwierdzanie takiego faktu w treści aktu notarialnego, ani nawet na jakimkolwiek pokwitowaniu. Strona powodowa wskazywała, że zapłata kwoty 60.000 zł. nastąpiła jeszcze przed zawarciem umowy przedwstępnej, w biurze obrotu nieruchomościami, a w dniu zawarcia tej umowy liczona i przekazana pozwanemu była kwota 55.000 zł. Tymczasem nie zastało przedstawione pokwitowanie zapłaty kwoty 60.000 zł. w biurze obrotu nieruchomościami i jedyne potwierdzenie uiszczenia zadatku w tej kwocie znalazło się w treści umowy przedwstępnej. Gdyby powódka przekazała pozwanemu kwotę 115.000 zł. tytułem zadatku przed podpisaniem umowy, to okoliczność ta z pewnością znalazłaby odzwierciedlenie w treści umowy przedwstępnej. Notariusz sporządzający umowę stwierdził jednoznacznie, że nie był obecny przy wręczaniu pieniędzy.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd uznał również za nieprzekonywające stanowisko strony powodowej, wedle której na przedmiotowej nieruchomości powódka dokonała nakładów o wartości wskazanej w treści pozwu. Zauważyć w tym miejscu należy, że powódka wskazała wprawdzie na tę okoliczność dowody w postaci faktur VAT oraz zeznań świadków i własnych. Na tej podstawie nie można jednak z całą pewnością stwierdzić, że wszystkie wyszczególnione na fakturach towary i usługi zostały wykorzystane do remontu budynku znajdującego się na nieruchomości pozwanego. Omawiane wypowiedzi procesowe są w tym zakresie bardzo ogólne i nie posiadają wystarczającej mocy dowodowej.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów prywatnych i urzędowych, których autentyczności oraz treści nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

W rozpatrywanej sprawie powódka domagała się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 295.988,40 zł, w tym zwrotu uiszczonego zadatku w podwójnej wysokości, zwrotu wpłaconych na podstawie umowy sum w celu spłaty zobowiązań kredytowych pozwanego, zwrotu kosztów remontu poniesionego w budynku znajdującym się na nieruchomości należącej do pozwanego oraz zwrotu kosztów poniesionych w celu zawarcia umowy przyrzeczonej. Jak zaznaczono to już pośrednio w części uzasadnienia poświęconej ocenie dowodów, okoliczności faktyczne przytaczane przez powódkę na poparcie ww. roszczeń budziły uzasadnione wątpliwości Sądu – w tym zwłaszcza w zakresie zapłaty części zadatku w kwocie 55.000,00 zł, wobec nie przedstawienia w tym zakresie jakichkolwiek pokwitowań pozwanego, dowodów przelewów ww. kwoty oraz braku jej zapłaty w treści aktu notarialnego. W konsekwencji, pomimo nie wzięcia przez pozwanego udziału w sprawie, konieczne było przeprowadzenie postępowania dowodowego. Co bowiem wynika z wykładni art. 339 § 2 zd. 2 k.c. i znajduje pełne potwierdzenie w orzecznictwie - w wypadku uzasadnionych wątpliwości nie można wydać wyroku zaocznego, opierając się tylko na twierdzeniach powoda o okolicznościach faktycznych. Należy przeprowadzić postępowanie dowodowe w celu wyjaśnienia powstałych wątpliwości. Niezależnie od wynikającego z art. 339 § 2 k.p.c. domniemania prawdziwości twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy, sąd ma każdorazowo obowiązek krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń powoda z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. (por wyrok SN z dnia 23 września 1997r. (I CKU 115/97, publ. LEX nr 1227454, wyrok SN z dnia 20 października 1998r., I CKU 85/98, publ. LEX nr 1216211).

Wskazać należy również, że wynikające z omawianego przepisu domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Wobec tego obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenie strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania (por. wyrok SN z dnia 31 marca 1999r., I CKU 176/97, publ. . LEX nr 37430, Prok.i Pr.-wkl. 1999/9/30).

Mając na uwadze powyższe, Sąd dokonał weryfikacji poszczególnych roszczeń powódki w oparciu o dokonane ustalenia faktyczne i obowiązujące unormowania materialno-prawne.

Na wstępie zauważyć należy, że przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło twierdzenia powódki, wedle których, z powodu nie przystąpienia pozwanego do zawarcia przyrzeczonej umowy sprzedaży nieruchomości odstąpiła ona od umowy. W konsekwencji, w związku z przekazaniem przez powódkę zadatkiem, zastosowanie znalazł art. 394 § 1 k.c., zgodnie z którym w braku odmiennego zastrzeżenia umownego albo zwyczaju zadatek dany przy zawarciu umowy ma to znaczenie, że w razie niewykonania umowy przez jedną ze stron druga strona może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić i otrzymany zadatek zachować, a jeśli sama go dała, może żądać sumy dwukrotnie wyższej. Zastosowanie do wskazanych okoliczności faktycznych wynikającej z powyższego przepisu normy prawnej uzasadnia zatem odstąpienie przez powódkę od umowy bez wyznaczenia terminu dodatkowego, a następnie jej żądanie zwrotu zadatku w podwójnej wysokości. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że powódka wykazała jedynie przekazanie zadatku w kwocie 60.000,00 zł uzasadnienie z tego tytułu znajdowało jedynie jej roszczenie w kwocie 120.000,00 zł (2 x 60.000,00 zł).

Skorzystanie przez powódkę z odstąpienia od umowy na podstawie art. 394 § 1 k.c. wpływa na odpowiedzialność pozwanego w zakresie zwrotu kwoty otrzymanej tytułem zadatku. Uregulowanie to, w zakresie pozostałych świadczeń, nie zmienia ogólnych skutków odstąpienia od umowy określonych w art. 395 § 2 k.c. W konsekwencji strony umowy są zobowiązane do zwrotu tego co już sobie wzajemnie świadczyły. W rezultacie uzasadnienie znajduje również żądanie powódki dotyczące zasądzenia kwoty 47.565,82 zł świadczonej na poczet spłaty rat kredytowych tytułem zapłaty ceny sprzedaży. Wysokość powyższej kwoty została udokumentowana przez powódkę dowodami wpłat oraz potwierdzeniami przelewów.

Z powodu uchylania się pozwanego od zawarcia umowy przedwstępnej uzasadnione okazało się również żądanie zasądzenia kwoty 2.956,44 zł stanowiącej równowartość poniesionych przez powódkę wydatków tytułem sporządzenia umowy przedwstępnej, wynagrodzenia pośrednika w handlu nieruchomościami oraz sporządzenia protokołu niestawiennictwa pozwanego w związku z wezwaniem do zawarcia umowy przyrzeczonej. Wydatki powyższe powódka wykazała dowodami z dokumentów.

Jak wcześniej wskazano, powódka nie wykazała przekazania pozwanemu zadatku w zakresie kwoty 55.000,00 zł. W konsekwencji oddaleniu podlegało w tym zakresie żądanie zwrotu podwójnego zadatku, tj. kwoty 110.000,00 zł.

Na uwzględnienie nie zasługiwało również roszczenie powódki dotyczące zasądzenia kwoty 15.466,57 zł tytułem zwrotu równowartości nakładów poczynionych na remont budynku znajdującego się na nieruchomości pozwanego. Wskazać należy w tym miejscu, że nawet jeśliby uznać, iż powódka rzeczywiście wykazała poniesienie przedmiotowych nakładów, to i tak, niezależnie od ich rodzaju, roszczenie w tym zakresie należałoby uznać za przedwczesne na płaszczyźnie przepisów o ochronie własności (art. 226-227 k.c. w zw. z art. 230 k.c.). Z okoliczności rozpatrywanej sprawy wynika bowiem, że powódka nadal znajduje się w posiadaniu przedmiotowej nieruchomości i korzysta z poczynionych przez siebie nakładów. Tymczasem moment, kiedy stają się wymagalne roszczenia posiadacza z tytułu wszelkich nakładów stanowi chwila wydania rzeczy właścicielowi (por. wyrok SN z dnia 30 maja 2007r., IV CSK 71/07, Lex nr 461619, postanowienie SN z dnia 21 lutego 2008 r., III CZP 145/07, Lex nr 380991; wyrok SN z dnia 22 lutego 2010 r., IV CSK 436/09, Lex nr 585879). W odniesieniu do nakładów innych niż konieczne takie stanowisko można wywieść wprost z jednoznacznej wykładni literalnej art. 226 i 227 k.c. W odniesieniu zaś do nakładów koniecznych przyjęcie powyższego stanowiska uzasadniają względy celowościowe. Przyznanie posiadaczowi roszczenia o zwrot nakładów koniecznych wymagalnego w chwili ich dokonania naruszałoby bowiem zasady słuszności, ponieważ w

takim wypadku posiadacz w złej wierze, władający rzeczą z przyczyn nie zasługujących na akceptację, uzyskiwałby możliwość decydowania o sposobie wykonywania cudzego prawa własności i czynienia nakładów koniecznych, niekiedy niezgodnie z wolą i interesem właściciela.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 170.519,26 zł (zadatek w podwójnej wysokości – 120.000,00 zł, zwrot świadczeń związanych z uiszczeniem części ceny za nieruchomości - 47.565,82 zł, zwrot kosztów poniesionych w celu zawarcia umowy przyrzeczonej - 2.956,44 zł). W pozostałym zakresie roszczenie podlegało oddaleniu.

O odsetkach od zasądanego roszczenia Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z żądaniem pozwu. Niewątpliwie bowiem pozwany znajdował się w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia w dniu następującym po upływie terminu do zapłaty następującym po doręczeniu mu wezwania do zapłaty z dnia 24 października 2012r.

O kosztach postępowania, biorąc pod uwagę wynik sprawy, Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. W rozpatrywanej sprawie roszczenie powódki zostało uwzględnione w zakresie 58% jego wartości. W takim zatem udziale powinien ponieść koszty postępowania pozwany. W konsekwencji należało zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 12.770,00 zł (58% wartości opłaty od pozwu w wysokości 14.800,00 zł = 8.584 zł; 58% wartości kosztów zastępstwa procesowego strony powodowej w kwocie 7.217 zł = 4.186 zł razem 12.770,00 zł).

Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powódki (7.200 zł), Sąd ustalił na podstawie § 2 ust. 1 i 2, § 3 ust. 1 i § 6 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz.U. z 2013r., poz. 461).

Na podstawie art. 333 § 1 pkt. 3 k.p.c., Sąd wyrokowi w części zasądzającej świadczenia na rzecz powódki (pkt. 1 i 3) nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

/-/SSO Katarzyna Gawecka